

SLADKÝ ŽIVOT

A man with a beard and short dark hair, wearing a dark suit, white shirt, and dark tie, stands in the foreground. He is looking towards the camera with a slight smile. A woman with blonde hair, wearing a red sequined dress and large earrings, stands behind him, her arm around his shoulder. They are on a red carpet in front of a red curtain. The background is dark with some stage lights visible.

Jennifer Haywardová
Jak si Ital přál

 HARLEQUIN®
TM

JENNIFER HAYWARDOVÁ

JAK SI ITAL PŘÁL

PŘEKLAD

KATEŘINA HAMPLOVÁ

Milá čtenářko,

toxický vztah... Módní výraz, jenž má často až bolestně konkrétní obsah. Knížky, které Vám měsíc co měsíc přináším a o kterých si tady měsíc co měsíc povídáme, jsou samozřejmě o lásce, ale naneštěstí právě láska, nebo její hodně pokřivená, nepěkně zparodována podoba je základem takového toxického vztahu. Někoho milujeme (nebo on nás) tak moc a tak divně, že mu ubližujeme... Tento měsíc Vám přináším řadu příběhů o takových „láskách“. Asi nejlepším příkladem je Jensen (Jak si Ital přál), která tak moc miluje svou nezodpovědnou a manipulativní matku, že kvůli tomu málem přijde o kariéru, práci i muže, který ji miluje doopravdy.

Není náhodou, že místem, kde umějí být vztahy nejjedovatější, je rodina. Ostatně: čtete Shakespeara, tam to všechno je. Kdyby se Romeo s Julií vykašlali na Monteky a Kapulety, kteří jim otravovali život, včas by utekli z Verony, usadili se třeba, já nevím, v Mantově, prožili by možná šťastný život a měli osm dětí. Ale to měl v jednom ze svých apokryfů už tuším Karel Čapek...

Takže je to paradoxně zase o lásce! Na překonání takové toxické lásky není třeba lásky méně (jak si to myslí například Jared v příběhu Napravený nepřítel), ale naopak více. Kdyby Hamlet Ofélii opravdu, a více, miloval, zapomněl by na tu svou trochu humpolácky spíchnutou pomstu, nechal to na „orgánech činných v trestním řízení“, a taky mohl prožít celý dlouhý život s milovanou ženou po boku...

Takže ač to na to na začátku nevypadalo, můžu končit stejně jako každý měsíc:

*S láskou
Váš Harlequin*

Jennifer Haywardová

JAK SI ITAL PŘÁL

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

How the Italian Claimed Her

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2023

Překlad:

Kateřina Hamplová

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2023 by Jennifer Drozell

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

info@harpercollins.pl

www.harpercollins.pl

www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2609-0 (EPUB)

ISBN: 978-83-291-2610-6 (MOBI)

ISBN: 978-83-291-2611-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Cristianu Vitalemu právě sklouzl hrdlem posilující a – což bylo ještě důležitější – probouzecí první lok silného, tmavého espressa, když se v jeho kanceláři objevil jeho šéf marketingu a vypadal daleko vyčerpanější, než by člověk na takové pozici měl vypadat, vzhledem k tomu, že zbývalo už jen pár týdnů do startu nejdůležitější kolekce jejich módního domu Francesco Vitale v celé jeho historii.

Založil ho Cristianův zesnulý dědeček Francesco před padesáti lety a kdysi legendární módní dům, který teď Cristiano řídil a už deset let se ho snažil dát znovu dohromady, stál v tuto chvíli na rozcestí – čekal ho veliký comeback, pokud to tedy vyjde. Od Cristiana to ovšem vyžadovalo občas vstávat ve čtyři ráno, jako právě dnes, takže se z toho musel nějak vzpamatovat. Muset hasit další požár ještě dřív, než se vůbec dostal k mailům, nebyl jeho oblíbený začátek dne. Při pohledu na frustraci, sálající z obličeje Antonia Bragy, ale pochopil, že nemá jinou možnost.

Opřel se v křesle dozadu, sevřel šálek kávy v dlaních a pokynul Antoniovi k židli naproti. „Máte pět minut, než mi začne schůzka s právníky. Tak to vezměte rychle.“

Antonio nabídku ignoroval a přešel k oknu, kde se zastavil a zadíval se z okna na ten úžasný výhled

na Milán, každý sval svého dokonale upraveného těla napjatý. „Potřebuji, abyste pro mne něco udělal.“

Cristiano pozvedl obočí. Zajímavý způsob, jak zahájit konverzaci, vzhledem k tomu, jaký rozdíl v postavení mezi nimi byl, a k tomu, že Antonio dobře věděl, kolik toho v poslední době nese na ramenou. Ale jelikož ještě nikdy svého šéfa marketingu neviděl tak vykojeného, rozhodl se zjistit o tom něco víc. „Co přesně?“

Antonio se otočil a opřel se bokem o parapet. Pohlednou tvář měl staženou stresem, který ho drtil už celé měsíce. „Letíte dnes večer do toho Londýna, že ano?“

„Sì.“ Cristiano tam měl v plánu zaletět na jeden večer, i když by dal přednost tomu, kdyby mohl zůstat doma – jenže právě tahle cesta byla nezbytná. „Proč?“ zeptal se. „Mám vás vzít s sebou?“

„Ne.“ Antonio si projel prsty své krátké tmavé vlasy a zdálo se, že ho ta představa vyděsila. „Musím dokončit reklamní kampaň a dohlédnout na natáčení té reklamy do televize, a ani to snad nemůžu stihnout.“ Odmlčel se a pak upřel pohled na Cristiana. „Jde o Jensen Davisovou.“

Cristiano cítil, jak se mu zježily chloupky na zátylku. Americká supermodelka Jensen Davisová, mladá kráska s tváří divoženky, mu způsobila už tolik problémů. On jí platil miliony, a ta holka kolem sebe dělala jen zmatek. Působila jeden skandál za druhým, jeden obscénnější než druhý, a zdálo se, že stačí málo, aby zničila pověst jejich módního domu právě v době, kdy si to opravdu nemůžou dovolit.

„Co zas provedla?“ zavrčel.

Antonio před něj na stůl položil kulturní přílohu jednoho londýnského deníku. Cristiano odložil šálek od kávy a noviny si přitáhl. Na první straně se skvěla fotografie šestadvacetileté Jensen, jak klopýtá z nějakého klubu, oblečená do úchvatných

rudých šatů. Zdálo se, že to muselo být někdy nad ránem. Nádherné kaštanové vlasy jí jako hedvábný vodopád spadaly přes jedno rameno, uhrančivé černé oči měla zdůrazněné tmavými kouřovými stíny a ty šaty jen podtrhovaly štíhlost jejího dokonalého těla – byla to ta nejkrásnější dívka, jakou kdy viděl. Na první pohled by člověk řekl, že si nemohli tvář FV vybrat líp.

Cristiano zalétl očima k textu pod fotografií.

Dívčí válka!

Jméno Jensen Davisové, nejžhavější modelky, kterou můžete v současnosti na módních molech potkat, se znovu objevuje v titulcích poté, co se před zraky všech málem poprala včera večer v Zoru s princeznou Julianou Marguesovou. Zlé jazyky tvrdí, že šlo o hádku kvůli nechvalně známému nahému dovádění v kašně, při němž Davisové asistoval princ Alexandre ze Santevalu, se kterým se princezna každou chvíli rozchází, aby se k sobě za nějakou době zase vrátili.

Po ohnivé výměně názorů, která vyvrcholila křikem a pitím, které princezna úmyslně chrstla Davisové na šaty, supermodelka se svým doprovodem rychle vyklidila pole.

Napadá nás, jak daleko to asi ještě palác nechá zajít, než zasáhne, ale vsadíme se, že dlouho to nebude.

Jensen Davisová se má dnes večer objevit na nejočekávanější módní události letošní sezony, na Designer Extravanza, jejíž výtěžek půjde na podporu londýnské nemocniční nadace.

Cristianovi se vařila krev. Ten incident s fontánou v Římě a skandál, který vyvolal, byl už tak dost zlý, vzhledem k tomu, že jeho rodina má blízké osobní vazby na papeže. A teď bude Davisová dráždit královskou rodinu? Co je moc, to je moc. Všechno má své hranice. Cristiano se zhluboka nadechl. Ona ty hranice překročila v uplynulých několika týdnech už dvakrát. Což je opravdu k vzteku, zvlášť když ho ujistili, že se už bude chovat zodpovědně. Profesionálně.

Cristiano se snažil potlačit ten temný vztek, co se v něm dral na povrch. „Rekl jsem vám, abyste se o to postaral, Antonio. Tohle už je příliš. *Troppo*.“

„Snažil jsem se,“ bránil se šéf propagace a na jeho aristokratických lícních kostech mu naskočily rudé skvrny, „ale ona je jako neřízená střela. A její agentka mi moc nepomohla.“

„Protože se úplně vymkla kontrole,“ zahřměl Cristiano a zapíchl prst do fotografie. „Ta její divoká noc v Monaku stála víc než třicet tisíc euro, znesvětila posvátnou kašnu v Římě, kašle na své povinnosti k FV. Pascal s ní každou chvíli definitivně ztratí trpělivost,“ pokračoval zvýšeným hlasem. Pascal byl zbrusu nový hvězdný návrhář, kterého najali, aby zaujal místo jeho dědečka v čele kreativního oddělení jeho firmy. „Bez ní tu kolekci nedokončí. Ta holka je *fantom*,“ mávl frustrovaně rukou do vzduchu. „Objeví se, jen když se jí to hodí.“

Antonio si přejel dlaní po obočí. „Obvykle se chová dokonale profesionálně, když jde o práci. Nevím, co se to s ní děje, ani jak se s tím vypořádat.“

Cristiano rozčileně odstrčil noviny konečky prstů. On sám se v poslední době díval jinak, protože některé z akcí té divoženky ve skutečnosti přitahovaly pozornost, která popularitu jejich společnosti jen zvyšovala, ale to, co dělá teď, to by je skutečně mohlo zničit – jak její vlastní značku, tak celý módní dům Francesco Vitale. Navíc on by nikdy netoleroval vyhýbání se povinností, které k ta holka FV má.

„Musím vám připomínat, Antonio,“ vyštěkl nevlídně a upřel na svého šéfa propagace rozzlobený pohled, „že jsme na ni vsadili úplně všechno? Všechno se točí kolem ní. Dokonce jsem šel proti Franceskovu výslovnému přání, pokud jde o ni, a to všechno jen proto, že jste mi ji doporučil. Francesco by se obracel v hrobě, kdyby to viděl!“

„A já si za tím pořád stojím,“ prohlásil Antonio

pevným hlasem. „Jensen Davisová je nejdůležitější influencerka na světě, pokud jde o mileniály. A ty my zoufale potřebujeme podchytit, jestli má tahle firma přežít. Mladé ženy touží být jako ona, Cristiano. Díky ní naše oblečení zase někoho zajímá. Od chvíle, kdy jsme s ní začali spolupracovat, se skóre relevance zvýšilo na jednu tolik.“

„No, jestli bude takhle pokračovat, půjde to všechno do kopru.“

„To nedovolím,“ ujistil ho Antonio a jeho hladce oholená hranatá brada se napjala, jak stiskl zuby.

„Ano, ty poslední týdny byly opravdu těžké. Ale ona splní, co slíbila. Vždycky to splnila.“

Cristiano dlouze vydechl. Najal Jensen Davisovou, s čímž by dědeček hluboce nesouhlasil, tu snad nejznámější holku v Americe už od doby, kdy se v reality show své rodiny představila jako puberťačka posedlá módou, aby se značka Francesco Vitale dostala zase do popředí zájmu. Ale nebylo to snadné rozhodnutí.

Když jeho kreativní tým poprvé zmínil její jméno, tak o tom odmítl vůbec uvažovat, měl za to, že jim se svou minulostí divokého dítěte, plnou skandálů, přinese víc problémů než zisku. Ale nemohl popřít vliv, jaký má v módním světě ani v popkultuře. Souhlasil tehdy, že se půjde podívat na focení, které právě měla, a byl si jistý, že až bude odcházet, určitě bude schopný celou věc shodit ze stolu. Místo toho ale zjistil, že ho okouzila stejně jako všechny ostatní, vystavené její kráse. Fascinoval ho její svobodný duch, život, který by mohla vdechnout do stagnující značky Francesco Vitale, která takový závan čerstvého vzduchu nutně potřebovala. Kouzlo, které dokázala před objektivy fotoaparátů vytvořit.

Jeho instinkt mu jasně napovídal, že to je přesně ono – a dlouho bojoval s dědečkem, který prosazoval svou oblíbenou italskou modelku a nechtěl všechno vsadit na divokou kartu, kterou Jensen Davisová

představovala. Nakonec dědeček neochotně souhlasil. Teď ovšem Cristiano začínal pochybovat, jestli to bylo správné rozhodnutí, vzhledem k tomu, co ta holka vyvádí. Což bylo k vzteku, protože on na nějaké pochybnosti o jakékoli stránce toho ambiciózního plánu nemá čas. Navíc ho ujistili, že s jejím chováním problémy nebudou.

Zabodl nevlídný pohled do Antonia, jehož postavu rámovalo jasné světlo úchvatného milánského rána, které rychle ztrácelo svůj narůžovělý nádech. „A co máte v plánu? Předpokládám, že vás něco napadlo.“

„Sì.“ Antonio si povolil kravatu, což bylo dost netypické gesto pro toho vždy dokonale uhlazeného, sebevědomého guru marketingu. „Říkal jsem si, že byste se mohl dnes večer zajít podívat na Designer Extravaza. Promluvte si s ní. Zdůrazněte jí, jak důležité ty nastávající týdny pro naši společnost jsou. Myslím, že když jí to řeknete vy, bude to mít větší účinek. Pokud tedy,“ dodal váhavě a vrhl na Cristiana ostražitý pohled, „byste nebyl radši, kdybych jel s vámi a udělal to sám.“

Cristiano si promnul bradu, porostlou strništěm – ráno se mu nepodařilo najít těch pět minut navíc, které by na oholení potřeboval. Neměl na to kapacitu. Právě řádí tři velké krize na dvou různých kontinentech a ten zastaralý řetězec dodavatelů mu dělá ze života peklo. Musí investovat opravdu velkou sumu, aby to všechno začalo zase fungovat, a není vůbec jisté, že ji bude mít momentálně k dispozici. O tuctu dalších menších problémů, které musí vyřešit, ani nemluvě. Nemá ani čas se nadechnout. Ale jelikož na té debutové kolekci Pascala Ferrariho – prvního nástupce po jeho dědečkovi – závisí úplně všechno, nemá jinou možnost než dát jednání s Davisovou přednost a zasáhnout osobně.

Pokud ani jeho šéf marketingu, ani její agentka

nejsou schopní dostat svou hvězdnou svěřenkyni pod kontrolu, on to udělá. Protože s Jensen Davisovou jako hlavní tváří musí jeho snaha znovu vrátit lesk značce Francesco Vitale slavit úspěch.

Zadíval se na Antonia zpoza stolu. „Soustředte se na kampaň. Já se o Davisovou postarám.“

Jensen Davisová vnímala atmosféru horečnatých příprav v zákulisí v nádherné londýnské Guildhall jako v mlze. Byla tak vyčerpaná, že měla pocit, že má místo mozku chomáče vlny. Obvykle jí tyhle poslední okamžiky před přehlídkou, to elektrizující očekávání, plné adrenalinu, nabíjely energií, kterou potřebovala, aby předvedla dokonalou show, kterou byla známá. Přesně to byl důvod, proč patřila ke světové modelingové špičce. Dnes měla ale za sebou jen čtyři hodiny spánku, což je tak polovina toho, co potřebovala, aby se cítila jako člověk, navíc po těch hektických posledních měsících, kdy měla tak nabitý program, že byl zázrak, když si vzpomněla, v jakém městě se právě nachází.

Dnes by to ovšem mělo být snazší než jindy, vzhledem k tomu, že se před hotelem musela probojovat davem novinářů. Všichni chtěli znát všechny podrobnosti té její včerejší hádky s princeznou Julianou, i když ona by na tu scénu radši zapomněla.

Jensen, co řeknete na tvrzení princezny Juliany, že jste jí ukradla snoubence?

Jaké to je být ten, kdo rozbíjí vztahy ostatních?

Máte s princem Alexem románek?

Co si o tom všem myslí palác?

Jensen, s kšiltovkou naraženou na hlavě a černými brýlemi na očích, aby ji neoslňovaly blesky fotoaparátů, všechny otázky ignorovala a jen vklouzla na zadní sedadlo připraveného auta. Nebyla ale tak naivní, aby si myslela, že to tímhle skončí. Bude to trvat ještě celé měsíce, než se bulvár uklidní a zaměří na

jiného nešťastníka. Budou o tom všem donekonečna spekulovat. Udělají z toho absurdní drama, protože novináři jsou královskou rodinou posedlí a budou se snažit z toho vytěžit, co se jen dá.

A to všechno jen proto, že podlehla matčině zoufalé prosbě udělat jí ještě poslední laskavost, než její show *Holky z Hollywoodu* definitivně skončí. Její matka, zvolna mizející hvězda stříbrného plátna, dělila svůj čas mezi občasné návraty do světa filmu a svou populární reality show, v níž každý týden účinkovala spolu s dalšími bývalými hvězdami. Jenže teď, když Jensen a její sestry show opustily, protože se odmítaly dál účastnit akcí, které jejich máma vymýšlela, a začaly si budovat vlastní kariéru mimo televizní kamery, sledovanost show, která běžela už celou dekádu, prudce klesala. A producenti hrozili, že ji ukončí, pokud se čísla zase rychle nezvednou.

Jensen, rozhodnutá udržet si od svého bývalého života dostatečný odstup, napřed celý ten hloupý nápad s fontánou rázně odmítla, nechtěla o tom ani uvažovat, dokud se její máma nezhroutila v slzách a nezačala vzlykat, že když ta show skončí, už jí nezůstane vůbec nic. Že její život skončí. A Jensen věděla, že je to pravda, protože poslední rok a půl mámu prakticky živila. Ta sice pořád slibovala, že na tom brzy bude líp, ale zdálo se, že to asi nikdy nenastane. Sestrám, Avě a Scarlett, které si založily společně návrhářství a butik na Manhattanu a neměly právě peněz na rozdávání, si o pomoc říct nemohla, což znamenalo, že to všechno bylo jen na ní.

A asi by to všechno zvládla, kdyby se nemusela potýkat s následky matčina posledního velkého kousku sezony – epizody s fontánou, která Jensen pronásledovala i ve spaní.

Ze začátku to vypadalo, že o nic vlastně nejde, jen se o půlnoci nevinně vykoukala v historické fontáně v Římě se svým kamarádem Alexem. Nezdálo se, že

by to mohlo někomu uškodit. To ovšem ještě nevěděla, že to z jeho strany byla taktika, jak dostat zpátky svou bývalku. Vůbec netušila, že má Alex v plánu nechat ji v tom vymáchat, že bude rád, když se budou šířit drby o jejich možném románku, že odmítne komentovat ty hrozné články, které o tom začaly vycházet, v naději, že se k němu Juliana rychle zase vrátí, což – soudě podle princeznina včerejšího chování – měla opravdu nejspíš v úmyslu.

„Udělal jsem ti laskavost,“ bránil se Alex, když ho žádala, aby zasáhl a ty pomluvy vyvrátil. „Zachránil jsem vaši show.“ To byla v podstatě pravda, sledovanost toho pořadu stoupla tak závratně, že má její matka zajištěný minimálně další rok vysílání. Ale co ona? Co její pověst? Tak dlouho budovala svou profesionalitu... A teď hrozilo, že ji smete ta bulvární smršť, která se pomalu vymyká kontrole.

Jacob, její vlasový stylista, dokončil poslední velkou loknu, jejího Hollywoodem inspirovaného účesu a zahalil ji do oblaku spreje na vlasy. Jensen zavřela oči a v duchu si říkala, že to prostě neměla dělat, mělo jí být jasné, že média vždycky všechno překroutí tak, aby jim to sedělo do jakéhokoli příběhu, který si vymyslí, a ona je vděčný cíl. Navíc pomáhat mámě jí vždycky způsobilo víc problémů, než kolik jich to vyřešilo.

A nakonec to vždycky byla její chyba.

„Ale vážně,“ mrkla na ni spiklenecky Lucy Parkeřová, britská modelka ve chvíli, kdy jim oznámili, že do začátku přehlídky zbývá deset minut. „Co spolu s Alexandrem máte? Mně to říct můžeš, já to nikomu nevyžvaním. Neříkej mi, že jste jen kamarádi.“

„To přesně jsme,“ odpověděla unaveně Jensen, protože už to říkala nejmíň postě. „Proč je tomu tak těžké uvěřit?“

„Protože je úžasný a zdědí celé jmění. A bylo jste spolu nazí ve fontáně.“

„Nebyli jsme nazí. Měla jsem na sobě spodní

prádlo.“ To se ovšem novinářům nehodilo do krámu, tak o tom nepsali. „A byla to jen legrace.“ Jensen si teď opravdu přála, aby to mohla vzít zpátky.

„Komu záleží na princí Alexandrovi?“ přitočila se k nim Millie, jedna z francouzských modelek, momentálně v rozevlátém, vzdušném modelu z tenoučkého hedvábí. „Je tu Cristiano Vitale. *Mon Dieu*,“ vydechla. „To je nejúchvatnější chlap, jakého jsem kdy viděla. Je nádherný. Ne takovou tou dokonalou krásou, ale jako chlap. Kdysi jsem ho už potkala a ani jsem se na něj nedokázala podívat přímo. Je vážně úžasný.“

Jensen se okamžitě stáhl žaludek. *Cristiano Vitale je tady? Proč?* FV se dnešní prohlídky neúčastní a rozhodně není běžné, aby se ředitel společnosti chodil na takové události. Myšlenkami zalétla k těm skandálnímu titulům z uplynulých několika týdnů a k té zprávě od její agentky, která jí přišla dnes cestou sem a na kterou neodpověděla, protože už tak měla zpoždění.

ZAVOLEJTE MI

To bylo všechno, co v ní stálo.

„Ty to budeš vědět,“ obrátila se Millie k Jensen. „Je tu s někým? Má někoho?“

„Nejsem si jistá.“ Jensen Cristiana Vitaleho neviděla už od svého prvního focení pro jeho společnost, kde se choval jako by byl přinejmenším anglický král. Měla z něj tehdy dojem, že tam přišel, aby se přesvědčil, že nevyhodil své miliony za nějaký odpad z reality show. Nikdy v životě nezažila někoho tak arogantního.

„Měl si přece brát nedávno tu prominentní krasavici Alessandru Grassovou,“ vmísila se do hovoru jedna španělská modelka. „Moc nadějí bych si na tvém místě nedělala.“

„Ti dva se každou chvílí rozcházejí a zase dávají dohromady,“ pokrčila rameny Millie. „A právě teď spolu nejsou. Určitě mám šanci.“

„Já bych to zkusila,“ prohlásila Lucy a chvíli se ovívala zrcátkem, jež držela v ruce. „Vsadím se, že za to stojí.“

Jensen si byla docela jistá, že ne. Takovou namyšlenost a přezíravost jen tak něco nepřekoná. Otřela si zvlhlé dlaně o hladké stříbrné šaty, jež měla právě na sobě, a jedna z organizátorek přehlídky se na ni zamračila. Musí existovat milion důvodů, proč tu Cristiano Vitale může být, ujistila se Jensen v duchu. Třeba si tu potřebuje něco vyřídit nebo tu někoho zná. I když se říká, že má v poslední době až příliš mnoho práce, aby zachránil značku, kterou milovala už od svých pubertálních let.

Do začátku přehlídky zbývaly už jen dvě minuty a Jensen se zhluboka nadechla a pokusila se trochu vzpamatovat. Měla pocit, že má nohy jako z olova. Dvacet minut, a bude po všem. Jediné, co musí dělat, je klást jednu nohu před druhou a mezitím se třikrát převléct. Na afterparty se ukáže jen na chvíli, musí se před odletem do Paříže pořádně vyspat.

Zaujala své místo u vchodu na molo, dnes večer bude přehlídku zahajovat. Uvědomila si, jak úžasné místo Gothic Hall je, se všemi těmi vznosnými oblouky, barevnými vitrážovými okny a tlustými kamennými zdmi, dnes večer nasvícenými fialovou a stříbrnou barvou. Ale také tu bylo to oslepující světlo a úzké molo, kde stačilo šlápnout o kousek vedle a následovala nevyhnutelná katastrofa. Kolem mola hučel dav lidí natěsnaných na židlích.

„Prozkoumej to,“ zašeptala jí do ucha Millie. „Podívej se, kde sedí.“

Jensen by nic takového radši nedělala. Ve skutečnosti únavou sotva stála na nohou a doufala, že se jí